

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. Meyer: Politisk talt har jeg vistnok fuldkommen Ret. Man kan overfor en underkuet Klasse ikke begynde med at tale om alle de Pligter, de har, om, hvorledes de skal opdrage sig selv til at være saadan og saadan. Men man kan sige til en undertrykt Klasse: I har lidet af Goder, de andre har ikke undt jer ret meget, I er skubbet ned i de laveste Dele af Befolkningen og staar der som en Slags Paria, vi vil fortælle jer, at I har Rettigheder. Dette forstaar de, og de vil samle sig til Forhandling om, hvad disse Rettigheder egentlig er. Først naar de saa har vundet de dem tilkommende Rettigheder, kan man i større Udstrækning tale om Pligterne. Jeg vil f. Eks. spørge det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem, at Kvinderne, naar man nu giver dem politisk Valgret — det sker sandsynligvis inden ret mange Aar —, straks vil være politisk udviklede nok til i eet og alt at forstaa sig paa Politik? Nej, men ikke desto mindre vil det ærede Medlem maa-ske ikke undlade at stemme for Kvindernes politiske Valgret, for han ved, at først naar de faar denne Valgret, lærer de at bruge den. Arbejderklassen forstod heller ikke at bruge Valgretten, da de fik den, men de har lært at bruge den, selv om det ærede Medlem ikke synes, at de bruger den paa en for ham og hans tjenlig Maade.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Vi ved alle, at det at smigre Folk, at lære dem deres mange Rettigheder o. s. v. er et yderst behageligt Hverv, medens det at sige dem uvelkomne Sandheder, at fortælle dem, at de har Pligter, ikke er nogen videre tiltalende Opgave. Men det skal der dog ogsaa nogen til her i Samfundet, thi den Opgave paa-tager Socialdemokraterne sig jo ikke.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Mølgaard-Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdstid.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2421).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Det Lovforslag, der nu blev behandlet, blev modtaget med almindelig Imødekommen fra de forskellige Sider her i Salen. Desværre maa det siges, at det Lovforslag, som jeg her staar som Ordfører for, ikke hidtil har nydt en lignende Imødekommen her i Salen. Lovforslaget er gammelkendt, det har været behandlet adskillige Gange. Den Modtagelse, det fik, første Gang det forelaa her i Rigsdagen — det var i Landstinget —, var en brutal Afvisning, idet man nægtede det Overgang til anden Behandling. Det var altsaa en helt anden Konfekt, dette Lovforslag, der søger at indpode Befolkningen en Smule Forstaaelse af, hvorledes Menneskene bør behandles, har faaet, end den, der er blevet det nu behandlede Lovforslag til Del, der søger at indpode Borgerne Kærlighed til Dyrene. Men lad os haabe, at det skal lykkes at naa dertil, at dette Lovforslag nyder den samme Imødekommen som det foregaaende.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der har saa mange pudsige Indfald, gjorde en Bemærkning, som jeg har hørt før, om „Paradeforslag“. Da en lignende Bemærkning tidligere er faldet om det her foreliggende Lovforslag, vil jeg straks tage den op, idet jeg venter mig, at der ogsaa, om ikke fra det ærede Medlem saa fra anden Side, nu skal komme den Bemærkning, at dette Lovforslag er et „Paradeforslag“ og navnlig noget saa frygteligt som et „Agitationsforslag“. Hvis man vil beskyldte mig for at staa som Ordfører for et Agitationsforslag, siger jeg: Ja, det gør jeg selvfølgelig; dette Lovforslag er et